

Den 10 maj fyller Louis Landqvist i Hummelstad 90 år. Det tänker han fira med att bjuda på kaffekalas i Hummelstads fritidsgård.

Allt tyder på, enligt Louis, att det kommer att bli en ganska omfattande uppvaktning.

– Det är förstås fantastiskt roligt att så många vill komma, säger han. Bara vi har plats, men det ordnar sig säkert.

Några presenter vill han inte ha men en gåva till scoutkåren i Hummelstad förmedlar han gärna. Att den ligger honom mycket varmt om hjärtat är lätt att förstå. Han var den som för 60 år sedan startade nykterhetsrörelsens scoutverksamhet i Hummelstad. I mitten på 70-talet var det nära att klubben skulle läggas ner, på grund av bristande intresse.

– Vi var bara några stycken medlemmar kvar men jag sa att vi lägger inte ner, en vacker dag kan intresset vakna igen och då måste det finnas några som i sann scoutanda är redo. Och jag fick rätt, i dag är klubben mycket aktiv och har runt 50 medlemmar. Och det gläder mig förstås.

LOUIS HAR ALLTID varit mycket aktiv i föreningslivet och var med och startade Godtemplarlogen i Hummelstad 1938. Den har numera bara ett 20-tal medlemmar, men man håller regelbundna möten och räknar sig som en stödförening till den aktiva scoutkåren. Han var också med och startade byalaget i Hummelstad, som är en betydligt yngre förening. Att hänga med i det som rör sig i tiden är ett av Louis största intressen. På tv är program som har något att lära ut och sådana där aktuella ämnen debatteras hans favoriter.

– Och så går jag ut på nätet och tar reda på mera om det är något ämne som jag

vill fördjupa mig i, säger han med en självklarhet som man nog inte hittar hos så värst många 90-åringar.

Att Louis kom att bo i Hummelstad var inte helt givet, även om både mor och far kommer från bygden. Han kunde lika gärna ha levt sitt liv i USA, dit hans föräldrar utvandrade. Där föddes han och bodde tills han var sju år. Då kom det brev från morföräldrarna att de hade problem att klara sig och behövde hjälp.

– Det var meningen att vi bara skulle hälsa på, men det blev aldrig någon resa tillbaka. Vi flyttade hit till Hummelstad, där far byggde upp ett möbelsnickeri där jag arbetade i tjugo år.

Sedan blev det arbete på vagnfabriken i Skafteskulla och på Scania i Oskarshamn.

– Att vi stannade i Sverige tycker jag nog, så här efteråt, var bra. Jag är nöjd med mitt liv här och jag tror inte man kan bo i ett land som är bättre än Sverige, särskilt när man börjar bli gammal.

DET ENDA SOM Louis tycker är lite tråkigt är att de fyra barnen bor långt ifrån. Men nu har ett av de sju barnbarnen köpt ett hus i trakten och det gläder honom mycket.

Det han mest önskar sig inför framtiden är att kunna bo kvar så länge som möjligt i sitt älskade Hummelstad. Med hjälp av främst goda grannar, vänner och hemtjänsten går det bra trots att han på grund av en muskelsjukdom har börjat få svårt att förflytta sig.

– Men jag tar en dag i taget och går försiktigt fram, säger han när han följer mig till trappan och tackar för en givande pratstund.

Text och foto:

LENA PETTERSSON

Västerviks-Tidningen
lördag 6 maj 2006

En 90-åring i tiden

Favoritplatsen. På balkongen, med utsikt över sitt älskade Hummelstad, tillbringar Louis Landqvist gärna några timmar varje dag under den varma årstiden.